T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2016 / 524
KARAR NO : 2017 / 14
KARAR TR : 20.2.2017

ÖZET : Davacı şirketin, Sulh Hukuk Mahkemesinin satış dosyası kapsamında, ortaklığın giderilmesi suretiyle yapılan satışla satın aldığı hisseye ilişkin ödediği ilam harcının, fazladan hesaplanmış olan kısmının iadesi istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açtığı davanın, ADLİ YARGI yerinde görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : Ö. Elektrik Malzemeleri Mad. San. Tic.Ltd. Şti.
Vekilleri : Av. S.E., Av. E.G., Av. E.T.
Av. İ.K., Av. S.K.
Davalı : Denizli Valiliği(Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü)
Vekili : Haz.Av. Z.Ş.

O L A Y : Davacı vekili dilekçesinde; Denizli 1. Sulh Hukuk Mahkemesi'nin 2014/21 Satış dosyası kapsamında, müvekkili firmanın kendi hissesinin de bulunduğu Denizli Delikliçınar Mahallesi, 5754 ada, 4 parselde kayıtlı 310,61 m2 miktarlı ev ve arsa vasıflı taşınmazın 13.04.2015 tarihinde ihale edildiğini, müvekkili firmanın, kendi hissesi düşüldükten sonra 10.500,00 TL bedelle taşınmazı satın aldığını: belirtilen satış nedeniyle, müvekkili firmanın, Denizli Cumhuriyet Başsavcılığı Mahkemeler Veznesine 24.04.2015 tarihinde 7.966,00-TL ilam harcı ödediğini; müvekkili firmanın, izale-i şüyu suretiyle satılan taşınmazın 197/200 hissesine sahip bulunduğunu, müvekkilinin satış sonucunda 3/200 hisseyi satın almış olduğunu; bu durumda, müvekkilinin zaten sahibi olduğu hisselerin kendisine satılması gibi bir durumun söz konusu olamayacağını, bu durumda, satışa çıkarılan gayrimenkulün sadece 3/200'lük hissesi satılmış olduğundan, harcın matrahının ihale bedelinin tamamı üzerinden hesaplanmasının da söz konusu olamayacağını; keza aynı satış nedeniyle KDV Satışının, yapılan 3/200'lük hisse için ödendiğini; fakat müvekkili firmanın, satışa çıkarılan taşınmazın 10.500,00 TL karşılığında 3/200 hissesini satın almış olmasına rağmen, ihale bedelinin tamamı üzerinden hesaplanan 7.966,00-TL ilam harcını ödemek durumunda kaldığını; ilam harcının satış bedeli üzerinden hesaplanarak alınmasının gerektiğini, söz konusu olayda ise satış bedelinin 10.500,00-TL olduğunu; aynı satış dosyasına ilişkin olarak KDV'nin, satışı yapılan 3/200'lük hisse için ödendiğini, yine aynı satış dosyasına ilişkin olarak, ihale bedelinin tamamı üzerinden tellallık harcı alınmışsa da, talepleri üzerine 10.500,00 TL üzerinden tellaliye harcı hesap edildiğini ve fazla alınan kısmın kendilerine iade edildiğini; belirtilen satış işlemi dolayısıyla alınan ilam harcı ile ilgili olarak ise; müvekkili firmanın fazladan ödemek zorunda kaldığı ilam harcının iadesi amacıyla, 06.05.2015 tarihli dilekçe ile davalı idareden talepte bulunulduğunu ancak 18.06.2015 tarihli, 80466629-000-5075 sayılı işlemle taleplerinin reddedildiğini; satış bedeli olan 10.500,00-TL üzerinden ilam harcı alınması gerekirken, ihale bedelinin tamamı üzerinden neredeyse satış bedeli kadar ilam harcı alınmasının hukuka aykırı olduğunu ifade ederek; davalı idarenin 18.06.2015 tarihli, 80466629-000-5075 sayılı işleminin iptaline karar verilmesi istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Davalı İdare vekili birinci savunma dilekçesinde; davanın adli yargı yerinde açılması gerektiğinden bahisle görev itirazında bulunmuştur.

DENİZLİ VERGİ MAHKEMESİ; 9.9.2015 gün ve E:2015/459 sayı ile, "(…) 2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanunun "Vergi Mahkemelerinin Görevleri" başlıklı 6. maddesinde, Vergi Mahkemelerinin genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalarla, bu konularla ilgili olarak 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasına ilişkin davaları ve diğer kanunlarla verilen işleri çözümleyeceği hükme bağlanmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin 1/a bendinde, idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan davaların iptal davaları oldukları belirtilmiş bulunmaktadır.

Yargı Harçları, 492 sayılı Harçlar Kanunu birinci kısımda düzenlenmiş ve ilam harcı oranları 492 sayılı kanunun I sayılı Tarife'nin(A) Mahkeme Harçları bölümünün III sayılı maddesinde belirtilmiştir.

İdari işlem, idari makamların ve mercilerin kamu gücü ve kudreti ile hareket ederek, idari usulleri uygulayarak idare işlevine ilişkin olarak yaptıkları ve çeşitli hak ve yükümlülükleri doğuran, doğrudan uygulanabilen, kesin ve yürütülmesi zorunlu, tek yanlı irade açıklamalarıdır.

Anayasa'nın 73. maddesi kapsamında mali yükümlülük teşkil eden harçların tahsiline ilişkin davalarla birlikte gereksiz olarak ödendiği ya da kanuna ve usule aykırı olarak tahsil edildiği iddiasıyla idareye karşı açılacak davaların görülüp çözümlenmeleri de niteliği gereği idari yargı yerlerine ait olmaktadır.

Olayda, 492 sayılı Harçlar Kanununun ilgili maddelerinde belirtilen hükümler uyarınca, ortaklığın giderilmesi davası sonucunda satış memurluğunca alınmış olan ilam harcının, hazine adına ilgili vergi daireleri, muhasebe müdürlükleri, mal müdürlükleri hesabına yatırılmak üzere sorumlu sıfatıyla tahsil edildiği dolayısıyla her ne kadar mahkeme kararı üzerine tahsil ediliyor olsa da nihayetinde devletin kamu gücüne binaen tek yanlı bir iradeyle tahsil edildiğinden, ödenen ilam harcının iadesi istemli olarak açılan davanın da 2576 sayılı Kanunun 6. maddesi uyarınca idari yargı sistemi içerisinde vergi mahkemesince görülüp çözümlenmesi icap etmektedir.

Açıklanan nedenlerle, davalı idarenin görev itirazının reddine…" karar vermiştir.

Davalı idare vekili tarafından süresi içinde verilen dilekçe ile olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılması istemiyle başvuruda bulunulması üzerine dilekçe, dava dosyasının onaylı bir örneği ile birlikte Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmiştir.

YARGITAY CUMHURİYET BAŞSAVCISI; "(…)Dava konusu ilam harçları, 492 Sayılı Harçlar Kanununun birinci kısmında, yargı harçları bölümünde, 2 ilâ 37. maddelerde düzenlenmiş; Kanunun 2. maddesinin birinci fikrasında; " Yargı işlemlerinden bu kanuna bağlı (1) sayılı tarifede yazılı olanları, yargı harçlarına tabidir.", 11. maddesinin birinci fikrasında ise; "Genel olarak yargı harçlarını davayı açan veya harca mevzu olan işlemin yapılmasını isteyen kişiler ödemekle mükelleftir." denilmiştir.

492 sayılı kanuna bağlı (1) sayılı tarifenin yargı harçları kısmının (A/III) bölümünde düzenlenmiş bulunan "Karar ve İlam harçları"; davanın konusuna göre nispi ve maktu harç olarak düzenlenmiştir. Aynı Kanunun, "Nispi Harçlarda Ödeme Zamanı" başlığını taşıyan 28. maddesinin birinci fikrasının (a) bendinde; "(1) sayılı tarifede yazılı nispi harçlar aşağıdaki zamanlarda ödenir, a) Karar ve ilam harcı,/ Karar ve ilam harçlarının dörtte biri peşin, geri kalanı kararın tebliğinden itibaren bir ay içinde ödenir. Şu kadar ki, ölüm ve cismani zarar sebebiyle açılan maddi ve manevi tazminat davalarında peşin alınan harcın oranı yirmide bir olarak uygulanır. Bakiye karar ve ilam harcının ödenmemiş olması, hükmün tebliğe çıkarılmasına, takibe konulmasına ve kanun yollarına başvurulmasına engel teşkil etmez." denilmiş; 31. maddesinde ise, peşin alınan Karar ve İlam Harcının işin hitamında ödenmesi gerekenden fazla olduğu anlaşılırsa fazlalığın istek üzerine geri verileceği belirtilmiştir.

Davaya konu olayda, davacının Denizli 1. Sulh Hukuk Mahkemesi'nin 2014/21 satış dosyası kapsamında ortaklığın giderilmesi suretiyle yapılan satışla satın almış olduğu 3/200 hisseye ilişkin ödenmiş olan ilam harcının fazladan hesaplanmış olan kısmının iadesi istemiyle davalı idareye yaptığı başvurunun reddine ilişkin 18/06/2015 tarihli idari işlemin iptaline karar verilmesi istemiyle dava açtığı anlaşılmaktadır. Yukarıda yapılan açıklamalar ışığında, Sulh Hukuk Mahkemesi tarafından yapılan yargılama sonunda harç alınması işleminin, kanuna aykırılığı iddiasının kanun yollarına başvurulmak suretiyle çözümleneceği; kanun yoluna başvurulması üzerine incelemenin, söz konusu dava dosyası üzerinden yapılarak, anılan işlemin Kanuna uygun olup olmadığı hususunda karar verileceği, adli yargılamanın bir parçasını oluşturan bu uyuşmazlığın, Sulh Hukuk Mahkemesinin verdiği bir karardan kaynaklandığı gözetildiğinde, bu işlemin kanuna uygun olup olmadığının adli yargı yerince çözümlenmesinin gerektiği kanaatine varılmıştır.

Uyuşmazlık Mahkemesinin 24/12/2012 tarih ve 2012/116-278 sayılı kararında da aynı hususların vurgulandığı görülmektedir.

Açıklanan nedenlerle, açılan davanın adli yargı yerinde görüm ve çözümü gerekmektedir.

KARAR: Yukarıda açıklanan nedenlerle 2247 sayılı Kanunun 10. ve 13. maddeleri gereğince, olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılmasına, dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığına gönderilmesine…" karar vermiştir.

Başkanlıkça, 2247 sayılı Yasanın 13. maddesine göre Danıştay Başsavcısı'nın da yazılı düşüncesi istenilmiştir.

DANIŞTAY BAŞSAVCISI; "(…)2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanunun "Vergi Mahkemelerinin Görevleri" başlıklı 6. maddesinde, Vergi Mahkemelerinin genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalarla, bu konularla ilgili olarak 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasına ilişkin davaları ve diğer kanunlarla verilen işleri çözümleyeceği hükme bağlanmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin 1/a bendinde ise; idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan davaların iptal davaları olduğu belirtilmiştir.

492 sayılı Harçlar Kanununun 2 nci maddesinde ise; yargı işlemlerinden bu kanuna bağlı (1) sayılı tarifede yazılı olanların yargı harcına tabi olduğu, 11 inci maddesinde, genel olarak yargı harçlarını, davayı açan veya harca mevzu olan işlemin yapılmasını isteyen kişilerin ödemekle mükellef olduğu, 26 ncı maddesinde de, yargı harçlarının, harca konu olan işlemleri yapan mahkeme veya daire tarafından alınacağı, 28 inci maddesinin birinci fikrasının (b) bendinde, icra takiplerinde tahsil harcının alacağın ödenmesi sırasında, ödeme yapılmayan hallerde harç alacağının doğması tarihinden itibaren 15 gün içinde ödeneceği, "Paraların Bankalara ve Mal sandıklarına Yatırılması" başlıklı 36 ncı maddesinde, mahkemeler, hakimler, Cumhuriyet Savcıları ve icra iflas daireleri tarafından adli ve idari işlemlerle takip işlemlerinden dolayı herhangi bir sebeple alınmış olan paraların bankaya yatırılması halinde bu paralara ait faiz ve sair menfaatlerin Devlete ait olduğu, 37 nci maddesinde de, bu kanunda ödeme zamanı gösterilen harçlardan süresinde ödenmeyenlerin, ilgili mahkeme ve daireler tarafından sürenin sonundan itibaren onbeş gün içinde bir yazı ile o yerin vergi dairesine bildirileceği ve harçların vergi dairesince tahsil olunacağı hükme bağlanmış bulunmaktadır.

Yukarıda yer alan Yasa maddelerinin birlikte değerlendirilmesinden; İdari işlemin, idari makamların kamu gücü kullanarak ve idari usuller uygulamak suretiyle idare işlevine ilişkin olarak yaptıkları, çeşitli hak ve yükümlülükler doğuran, doğrudan uygulanabilen, kesin ve yürütülmesi zorunlu, tek yanlı irade açıklaması olduğu, harçların ise; kamu hizmetlerinden yararlananların, hizmetin maliyetine bir ölçüde katılmak üzere kanuna dayalı olarak katılmak zorunda oldukları kamusal bir mükellefiyet olduğu, tahsilatı yapan daire kim olursa olsun, icra tahsil harcının Devlet tüzel kişiliği

içindeki malsandıklarına yatırıldığı, süresinde ödenmeyen harcın vergi dairesine bildirileceği ve vergi dairelerince tahsil edileceği anlaşılmaktadır.

Harçlar, vergi idareleri adına tahsil edilmektedir. Nitekim, dava konusu harcın tahsili için düzenlenen Sayman Mutemedi Alındısında; "T.C. Denizli İl Muhasebe Md." başlığı altında tahsilat yapıldığı belirtilmiştir. Dolayısıyla, ödenen harçlarla ilgili çıkan uyuşmazlıklarda da muhatap, adına tahsilat yapılan vergi idareleri olmaktadır.

Devletin icra hukukundaki faaliyetlerine karşılık alınmış olan ihtilaf konusu harç; Denizli Mahkemeleri veznesi tarafından sorumlu sıfatıyla tahsil edilmiş olup süresi dahilinde İl Muhasebe Müdürlüğü hesabına intikal ettirilmiştir. Sözkonusu tahsilat işlemi; mali idarenin bir işlemidir. Bu işleme karşı, 2004 sayılı İcra İflas Kanunu'nun 16. maddesinde öngörülmüş bulunan şikayet yolunun işletilmesi söz konusu olamaz. Zira; anılan Yasa maddesinde yer verilen şikayet yolu; bu Kanunun hallini mahkemeye bıraktığı hususlar müstesna olmak üzere, icra ve iflas dairelerinin yaptığı muameleler hakkında kanuna muhalif olmasından veya hadiseye uygun bulunmamasından dolayı tanınmış olup 2004 sayılı İcra İflas Kanunu hükümlerinin uygulanmasıyla sınırlı tutulmuştur. Başka bir ifadeyle; Yasa gereği sorumlu sıfatıyla yerine getirilen harç tahsili görevinin İcra İflas Kanununun uygulanmasıyla bir ilgisi bulunmamaktadır. Kaldı ki, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun, "Kanunun Şümulü" başlıklı 1. maddesinde de, bu Kanun hükümlerinin, ikinci maddede yazılı olanlar dışında genel bütçeye giren vergi, resim ve harçlar ile il özel idarelerine ve belediyelere ait vergi, resim ve harçlar hakkında uygulanacağı açıkça belirtilmiş, vergi hatalarında düzeltme ve reddiyatın hangi hallerde ve hangi usullerle yapılacağı 116 ncı ve devamı maddelerinde açıklanmıştır.

Bu durumda, idarenin tek yanlı olarak ve kamu gücü kullanarak kamu hizmetinden yararlanma karşılığında, davacıdan tahsil ettiği ilam harcı mahiyeti gereği bir idari işlem olup 492 sayılı Harçlar Kanununun ilgili maddelerinde belirtilen hükümler uyarınca, hazine adına ilgili vergi daireleri, muhasebe müdürlükleri, mal müdürlükleri hesabına yatırılmak üzere sorumlu sıfatıyla tahsil edildiğinden ödenen tahsil harcının iadesi istemiyle açılan davanın, görüm ve çözümünde 2577 sayılı Yasanın 2. ve 2576 sayılı Yasanın 6. maddesi uyarınca idari yargı içerisinde yer alan vergi mahkemesinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

SONUÇ: Açıklanan nedenlerle, 2247 sayılı Yasa'nın 13. maddesi uyarınca, yapılan başvurunun reddine karar verilmesi gerektiği …"yolunda yazılı düşünce vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 20.2.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Başvuru yazısı ve dava dosyası üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi gereğince yapılan incelemeye göre, davalı idarenin anılan Yasa'nın 10/2 maddesinde öngörülen yönteme uygun olarak yaptığı görev itirazının reddedilmesi ve 12/1. maddede belirtilen süre içinde başvuruda bulunması üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca, 10. maddede öngörülen biçimde olumlu görev uyuşmazlığı çıkarıldığı anlaşılmaktadır. Usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın ise davadaidari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacı şirketin, Denizli 1. Sulh Hukuk Mahkemesi'nin 2014/21 satış dosyası kapsamında, ortaklığın giderilmesi suretiyle yapılan satışla satın aldığı 3/200 hisseye ilişkin ödediği ilam harcının, fazladan hesaplanmış olan kısmının iadesi istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin 18/06/2015 tarih, 80466629-000-5075 sayılı işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

Harç; Kanunda yazılı belirli mercilerin, kanuna dayanarak yaptıkları belirli işlemler için, ilgililerin yine kanunda yazılı tarifelere göre yerine getirmek zorunda bulundukları mali bir yükümlülüktür.

17.7.1964 tarih ve 11756 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 2.7.1964 tarih, 492 sayılı Harçlar Kanunu'nun gerekçesinde harçların; mahiyetleri bakımından teorik olarak kamu alacağı kategorisini teşkil ettikleri belirtildikten sonra harcı doğuran olayın, yapılan bir kamu hizmeti olduğuna işaret edilmiş; ancak, bir hizmetin harç konusu olabilmesi için; kişinin bir kamu müessesinden faydalanması, kişiye kamu eliyle özel bir yarar sağlanması, kamu idaresinin kişinin bir işiyle uğraşması yani ferde bir hizmet vermesinin gerektiği; bu esaslara göre harcın, kişilerin özel menfaatlerine ilişkin olarak kamu müesseseleri ve hizmetlerinden faydalanmaları karşılığında yaptıkları ödemeler olduğu ifade edilmiştir.

492 sayılı Harçlar Kanununun 2. maddesinde; yargı işlemlerinden bu kanuna bağlı (1) sayılı tarifede yazılı olanların yargı harcına tabi olduğu, 11. maddesinde, genel olarak yargı harçlarını, davayı açan veya harca mevzu olan işlemin yapılmasını isteyen kişilerin ödemekle mükellef olduğu, 21.maddesinde yargı harçlarının (1) sayılı tarifede yazılı nispetler üzerinden alınacağı, 26. maddesinde de, yargı harçlarının, harca konu olan işlemleri yapan mahkeme veya daire tarafından alınacağı, "Nispi harclarda ödeme zamanı" başlıklı 28.maddesinin 1/a bendinde; karar ve ilam harçlarının dörtte birinin peşin, geri kalanının kararın tebliğinden itibaren bir ay içinde ödeneceği, şu kadar ki, ölüm ve cismani zarar sebebiyle açılan maddi ve manevi tazminat davalarında peşin alınan harcın oranının yirmide bir olarak uygulanacağı, bakiye karar ve ilam harcının ödenmemiş olmasının, hükmün tebliğe çıkarılmasına, takibe konulmasına ve kanun yollarına başvurulmasına engel teşkil etmeyeceği; 31. maddesinde, peşin alınan Karar ve İlam Harcının işin hitamında ödenmesi gerekenden fazla olduğu anlaşılırsa fazlalığın istek üzerine geri verileceği, "Paraların Bankalara ve Mal sandıklarına Yatırılması" başlıklı 36. maddesinde, mahkemeler, hakimler, Cumhuriyet Savcıları ve icra iflas daireleri tarafından adli ve idari işlemlerle takip işlemlerinden dolayı herhangi bir sebeple alınmış olan paraların bankaya yatırılması halinde bu paralara ait faiz ve sair menfaatlerin Devlete ait olduğu, 37. maddesinde de, bu kanunda ödeme zamanı gösterilen harçlardan süresinde ödenmeyenlerin, ilgili mahkeme ve daireler tarafından sürenin sonundan itibaren onbeş gün içinde bir yazı ile o yerin vergi dairesine bildirileceği ve harçların vergi dairesince tahsil olunacağı hükme bağlanmış bulunmaktadır.

492 sayılı Kanuna bağlı (1) sayılı tarifenin Yargı Harçları kısmının (A/III) bölümünde ise, "Karar ve İlam

harçları"; davanın konusuna göre nispi ve maktu harç olarak düzenlenmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden; Denizli 1. Sulh Hukuk Mahkemesinin 2014/21 satış dosyası kapsamında, davacının kendi hissesinin de bulunduğu Denizli Delikliçınar Mahallesi, 5754 ada, 4 parselde kayıtlı 310,61 m2 miktarlı ev ve arsa vasıflı taşınmazla ilgili olarak ortaklığın giderilmesi kararı verildiği, söz konusu taşınmazın satışı için mahkeme satış memurluğu tarafından yapılan ihaleyi davacının kazandığı, bu satış nedeniyle davacı tarafından 7.966,00 TL ilam harcı ödendiği, davacının daha sonra hissesine isabet eden miktar düşüldükten sonra fazladan ödenen 7.846,51 TL'nin tarafına iadesi için davalı Denizli Valiliğine(Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü) başvurduğu; idarece, 21.5.2015 gün ve …4270 sayılı yazıyla, talep edilen harcın iade edilip edilmeyeceği hususunu Denizli 1.Sulh Hukuk Mahkemesine sorduğu; anılan Mahkemece davalı idareye gönderilen 2.6.2015 gün ve 2015/200 Muh sayılı yazıda; "İlgi yazınız gereğince Erbeyin Hukuk Bürosunun 06.05.2015 tarihli dilekçesi gereğince, tahsil edilen toplam 7.846,51 TL tahsil(ilam olmalı) harcının iadesinin talep edildiğini, konunun Mahkememizce tetkik edilerek iadesi talep edilen tahsil(ilam olmalı) harcının iade edilip edilmeyeceğinin bildirilmesi istenilmiştir.

Mahkememiz dava dosyası Ortaklığın giderilmesi davası olup, Mahkeme kararının bir örneği yazımız ekinde gönderilmiştir.

Ortaklığın giderilmesine karar verilen taşınmaz Hacıkaplanlar mahallesi 5745 ada 4 parsel sayılı taşınmaz ile ilgili olup, Mahkeme kararının hüküm kısmının 2 maddesinde belirtildiği üzere "dava konusu taşınmazın satış bedeli üzerinden binde 11,38 oranındaki nispi harçtan peşin alınan 24.30 TL harcın mahsubu ile geriye kalanın davacı ve davalılardan hisseleri oranında tahsili ile hazineye İRAD kaydına karar verilmiştir.

Mahkememiz satış memurluğunca taşınmaz 13.04.2015 tarihinde ihalesi yapılmış ve taşınmaz 700.000,00 TL bedelle Ö. Elektrik malz.mad.san ve tic ltd şirketine ihale edilmiştir. İhale alıcısı taşınmazda hissedardır.

Satış memurluğumuzca alınması gereken binde 11.38 İlam harcı tutarı olan 7.966,00 TL tüm hissedarların hisseleri oranında kesinti yapılarak tahsil edilmiştir.

Tahsil edilen ilam harcının iadesi mümkün değildir." şeklinde cevap verildiği; bunun üzerine davalı idarece Mahkemenin anılan yazısının, 18.6.2015 gün ve 80466629-000-5075 sayılı üst yazı ekinde davacı Şirkete gönderildiği; davacının da, Denizli 1. Sulh Hukuk Mahkemesi'nin 2014/21 satış dosyası kapsamında, ortaklığın giderilmesi suretiyle yapılan satışla satın aldığı 3/200 hisseye ilişkin ödediği ilam harcının, fazladan hesaplanmış olan kısmının iadesi istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin 18/06/2015 tarih, 80466629-000-5075 sayılı işlemin iptali istemiyle dava açtığı anlaşılmıştır.

Konuya ilişkin mevzuat hükümleri ile somut olay birlikte irdelendiğinde; Sulh Hukuk Mahkemesi tarafından yapılan yargılama sonunda harç alınması işleminin, kanuna aykırılığı iddiasının, kanun yollarına başvurulmak suretiyle çözümleneceği; kanun yoluna başvurulması üzerine incelemenin, söz konusu dava dosyası üzerinden yapılarak, anılan işlemin Kanuna uygun olup olmadığı hususunda karar verileceği, adli yargılamanın bir parçasını oluşturan bu uyuşmazlığın, Sulh Hukuk Mahkemesinin verdiği bir karardan kaynaklandığı gözetildiğinde, bu işlemin kanuna uygun olup olmadığının adli yargı yerince çözümlenmesinin gerektiği sonucuna varılmıştır.

Belirtilen nedenlerle, davanın görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli olduğundan, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca 2247 sayılı Yasa'nın 10. maddesine göre yapılan başvurunun kabulü ile Denizli Vergi Mahkemesinin 9.9.2015 gün ve E:2015/459 sayılı görevlilik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenleYargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'nın BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile davalı vekilinin görev itirazının reddine ilişkin Denizli Vergi Mahkemesinin 9.9.2015 gün ve E:2015/459 sayılı GÖREVLİLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 20.2.2017 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
NECİPOĞLU	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Yüksel
AYDIN	AKBULUT	DOĞAN